חוקה חוקה. בשמועי יין [כתיב] חוקת עולם [וכתיב] בגדים כתיב כהונה לחוקת עולם ובחמישה יד וגבל כתיב והיתה להם [ג] לחוקת עולם: **לי מהכא.** משמועי יין הוה ממינה ר"מ דממלי עבודה [בגדים] בעבודה שהוי חייב עליה מיתה כלכתיב בהוה קרי [ד] בגוואכט עליו מועד ולא תמותו בעבודה שיש בה חיוב מיתה לפסולים הכתוב מדבר והיינו [ה] עבודה זרה והקטרה וניסוך המים והיין כדלפינן בפ"ג בסדר יומא (דף כד.) מועבדתם עבודת מתנה וגו' והוי הקרב יומת עבודת מתנה ולא עבודת סילוק ועבדתם עבודה תמה ולא עבודה שיש בה חיוב מיתה לפסולים הכתוב מדבר והיינו [ו] עבודה וקמיצה וכל [ז] חיוב מיתות בפסולי עבודה מזרות גמרינן כדתנן בפ' בתרא (לקמן קיב:) הקומץ והבולע והיוצק והמקבל דמים וכו' והיו בהם לא משום זרות ולא משום טומאה ולא משום מחוסר בגדים ולא משום שלא רחץ [ח] ידיים ורגליים למעמ מזר גמרינן: **לכל עבודה שהיין זר חייב עליה מיפה ליממ לא.** מחלי לה ממוסר בגדים להכי כתב והיתה להם [ג] להכות עולם לשוויהו זרים כשהין בגדיהם עליהם ובזר משכחן מילול ולא חלק בין עבודה שיש בה מיתה לעבודה שאין בה מיתה: **משכחן מחוסר בגדים.** בכל העבודות: **שמויי יין מנלן.** דפקלי עבודה שהין זר חייב עליה מיתה: **והא תנא מלכהדיל קנסיב לה.** לשמויי יין ולא גמר מגזירה שוה ומהן ניקו ויפלוג עלה למילף מקרא מהרינהי: **הני מילי מקמי דסיקו ליה גזירה שוה.** לה הוה ליה למילף שמויי יין מלא מלכהדיל ומסקנא [ד] מילכך ליה גזירה שוה ותנא [ליה] שבשהה לאורחיה קמייתא ונקט גזירה שוה למילף משמויי [ט] יין ממוסר בגדים: **והא תנא נקטיה** [י] לגזירה שוה ממוסר בגדים הוא דיליף בה משמויי יין ולא שבשהה לאורחיה: **והכי קאמר מנין שלא נחלקו** [יא] **כו'.** לעולם לא למילף ממוסר בגדים משמויי יין תנא שלא למילף שמויי יין ממוסר בגדים והכי קאמר למדנו לעבודות של מיתה שמתחלות בסיכרות מנין שלא נחלוק בין ממוסר בגדים לשמויי יין כדי שיכי למחוסר בגדים כל עבודותיו בפסולות חף שמויי יין ושלא רחץ כן תלמוד לומר חוקת חוקה: **אלא** [ט] **בין החול למה לי.** הוחיל ולא ילפינן מיניה חילול לעבודה [יב]: **לא מוקים לחמורא עליה.** למילדם [ו] בפירקין: **מיומא טבא לחבריה.** משעה שאמלכו יום טוב עד למחר דהכי משמע קרא יין ושכר אל תשת בגוואכט וגו' וכן בשעה שאתה בא להבדיל ולהורות בין דבר קדושה לדבר חול אל תהי שכרות: **מהכא נפקא.** ממוסר בגדים: **מפשה נפקא.** מלכתי קרא מחבירא כתיב ולמאי אילטריך יג] הכהן הכא גבי ונתנו בני אהרן הכהן אם אי מלומדים בגדיו ונקרא אהרן הכהן ולא כשהוא לבוש בגדי הדיוט: **לי מפשה.** מוהיתה להם כהונה הוי מוקמינא ליה יד] בשעובדה המעכבת כפרה אבל נתינת אם של הדיוט דמעוה בעלמא היא אהרי יש שם אם שידלה מן השמים ו] אימא לא תיבעי בגדים קא משמע לן ונתנו בני אהרן הכהן אם להכי כתב הכא חסרון בגדים למילף [דלמ בעבודה שאינה מפורט טו] כפרה] דלי טז] עבד אהרן בבגדי הדיוט ולא שפיר עבד. והא ליכא למיפרך ליממ הא ולא תיבעי יז] הטוח להכא ולא בגדים כתיבי ואי ולא לכתב והיתה להם כהונה [אלא ומגרת מותם מנטן] דשמעינן כהונה מלויה בבגדים לא תיבעי לן: **ליממ לא.** מלכתי קרא דזוקקינהו ואם כן יהיו בגדים שפיר ולא שכבשה לכיון דכתיב הכהנים בעבודה קמייתא גבי בעבודה שאתי בכיסוי כמו בקבלה דכיון דכתיב הכהנים בעבודה קמייתא גבי בעבודה שאתי בכיסוי [ויומא סג:]. ואיכא למאן דאמר מהכא הוה אילטריך ליה לכתוב קרא דלא ליבעי כיסו